

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

8. de Iubileo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

Indulgentias ab Ecclesiæ pastoribus concessas lucrari studuerunt, & pro defunctis diligenter orant.

C A P. VIII.

De iubilæo.

Annus Iubilæi (ad imitationem veteris testamenti sic dictus, & Romæ cum plenissima peccatorum indulgentia magno gaudio ac solennitate celebrari solitus) olim illud Bonifacius VIII. ante anno 300. centesimo quoque anno celebrari statuit, non quod ille primum introduxerit, sed quod veteri traditione & maiorum monumentis testatum confirmarit. Postea Clemens VI. eum ad annum 50. reuocauit, eo quod paucorum hominum vita ad annum illum centesimum pertingebat. Denique Paulus II. Iubilæum ad annos XXV. reduxit. Eodem autem anno Iubilæi omnes indulgentiæ extra urbem per totum orbem suspenduntur, idque ob maiorem celebrationem S. Iubilæi, si eius indulgentia sola vigeat & floreat Romæ, fideles tanto auidius ad eam lucrandam accelerent.

Finito anno Iubilæi, indulgentiæ plenariæ extra urbem vim suam recuperant, interea irritæ existentes.

Suspensio Indulgentiarum intelligitur quo ad omnes viuos etiam in mortis articulo constitutos (vtpote non necessariorum ad salutem) sed non quo ad defunctos, quominus eis profint, per

per modum suffragij concessæ indulgentiæ plenariæ.

In anno Iubilei suspensæ sunt facultates (absoluendi à peccatis) quæ à sede Apostolica datæ sunt, in ordine ad Indulgentias plenarias consequendi.

Aliquæ plenissimæ indulgentiæ instar Iubilæi cum gratijs & facultatibus annexis à sede Apostolica interdum concedi solent (sicut factum anno 1628.) durantes plerunque ad 2. hebdomadas seu 15. dies, post promulgationem in quolibet loco factam.

Indulgentiam instar Iubilæi concessam lucratur, qui in Sabbatho vel feria 6. antecedente primam Dominicam, de peccatis confiterur, tum quia id Ecclesiarum praxis ostendit propter multitudinem confitentium, tum quia ex communiori Doctorum sententia Confessio sacramentalis necessaria non est ad lucrandum Iubileum, si quis mortalia peccata non habet.

Ad lucrandam Indulgentiam Iubilæi durantis per 15. dies, in quibus etiam 3. Dominicæ, vtpote materia fauorabili comprehenduntur, nihil referre videtur, vtrum quis sacram communionem anteponat aut postponat alijs in Bulla præscriptis operibus. Ratio, quia id approbat Ecclesiarum consuetudo, optima legum & priuilegiorum interpretres. Secundò, quia beneficium Principis sine necessitate restringendum non est, sed quatenus verba patiuntur, late interpretandum. Et si vero in Bulla dicatur, vt qui de peccatis confessi, trina ieiunia, Eleemosynam & Ecclesiæ visitationem per-

peregerint, indulgentiam lucrentur. Commodus tamen & valde vlitatus sensus est, vt si hæc omnia quocunque tandem ordine impleta fuerint, indulgentiam consequi liceat: consultum tamen est prius confiteri, vt reliqua omnia opera in gratia Dei peracta, maiorem merendi & impetrandi à Deo vim habeant.

Indulgentiam Iubilæi tantum semel aliquis intra 15. dies consequi potest, cum sit indulgentia non perpetua, sed ad tempus determinata, V. C. duæ hebdomades &c. Videtur enim Prælatus tale temporis spacium definire, vt intra illud quiuis, cum sibi oportunum fuerit, indulgentiam semel lucrari possit. Interdum verò duplicatum tempus assignat, videlicet 2. hebdom. vt quibus prima hebdomade oppurtunitas non fuit, altera consequi possint: non quod ijdem sæpius.

Illi qui in contraria etiam probabili sententia sunt, probant ex eo, quia beneficium principis nemini præiudicans, latè interpretandum est, quatenus verba patiuntur. Nihil autem repugnat proprietati verborum, si dicamus indulgentiam concessam omnibus prima vel secunda hebdomade confitentibus, ieiunantibus, &c. posse vtraque hebdomade obtineri ab ijs, qui opera præscripta repetunt, sed respondetur ad hæc. Verba concessionis, quantumuis fauorabilis, ita tamen interpretanda esse, vt à voluntate concedentis rationabiliter præsumpta non tecedamus. Præsumptionem autem illam vnice tantum concessionis accimus tum ex consuetudine Ecclesiarum, tum inconuenientibus, quæ sequi possent ex nimia

Cccc facili-

facilitate & frequentia indulgentiarum, praesertim cum earum concessio irrita sit, nisi sufficiente causa nitatur.

Si quis bona fide à reseruatiss peccatis absolutus fuerit animo lucrandi indulgentiam Iubilei, rata est absolutio, et si postea animum mutet culpate vel inculpate. Deinde, si aliquis bona fide tanquam lucraturus Iubileum, confiteatur sua peccata vnum vel alterum reseruatiss per oblivionem, mortaliter non culpabilem omittens, is absoluitur saltem indirectè, etiam à reseruatiss, ita vt sublata reseruatione, vel eidem, vel alteri confessario, etiam post tempus Iubilei confiteri possit alia ratio est, de oblita commutatione votorum quia absolutio, virtute Iubilæi facta, non cadebat super absoluteione votorum obliorum. Qui vna hebdomade praestat opera, sed sacramenta penitentiae & Eucharistiae altera hebdomade perficit, videtur lucrari indulgentias, si id faciat ob istam causam aut necessitatem idque secundum epieikeian ex mente pontificis, & quia etiam implentur verba Bullae, alioquin sine causa diuidere opera, ita vt prima hebdomade ieiunetur, altera communicetur, non lucrari indulgentias, sentit probabilititer Henriquez, quia Bulla Papalis significat, intra hebdomadem opera omnia praestanda esse, concessio autem liberalis non subsistit, nisi conditio impleatur, sub qua fit. Quare ita in praxi obseruandum, vt eadem hebdomade opera omni praestentur, quia id procul dubio securius est.

Credibile est, quod Ciuis peregrinaturus opera

opera etiam in alia diœcesi perficere possit ad Indulgentiam Iubilei lucrandam, quia si processio- ni intersit, vel in Ecclesia designata oret, nihil interesse videtur, ubi ieiunet, imò etiam ubi con- creatur & communicet, cum hoc tempore cui- us ordinatio, cuiusq; loci exposito sacerdote con- creari licitum sit, sicut ex verbis Bullæ colli- gitur.

Senes & adolescentes alioquin excusati à ie-¹² iunio, tamen ieiunare debent, si indulgen- tiam Iubilei lucraturi sint, quia Iubileum non continet præceptum ieiunandi, sed solum con- siliium cum promissione indulgentiæ, sed etiam adolescentibus, sicut & senibus, non infirmis consultum est, interdum ieiunare. Ergò non poterunt Iubileum consequi, nisi id opus con- siliij seu supererogationis impleant. Infirmis & non potentibus ieiunare, item pauperibus et- iam opera pia æquivalentia imponi debent.

Indulgentia Iubilei ita hodie concedi solet¹³ non per opera V. C. ieiunia, alioquin sub præ- ceptum cadentia satisfieri possit.

Constat enim ex praxi, si promulgatio ieiunij incidat, in ieiunium quadragesimæ vel 4. temporum. Ieiunia illa, quamvis in præ- cepto sint, ita reputari ad lucrandum Iubileum, ac si in præcepto non essent, idem sentiendum ac ieiunio ex voto. Nihil enim repugnat, quo- minus vno actu pluribus obligationibus satis- fiat, dummodo & natura talium obligatio- num id patiat, & intentio obligantis non re- pugnet.